

International Journal of Sanskrit Research

अनन्ता

ISSN: 2394-7519

IJSR 2022; 8(3): 87-88

© 2022 IJSR

www.anantaajournal.com

Received: 14-01-2022

Accepted: 16-03-2022

Dr. Dayanidhi Mishra

M.A & PH.D. in Dharmashastra
(Sanskrit), Lecture in
Dharmashastra at Sri Sri Ananta
Narayan Sanskrit, College,
Ayatpur, Kendrapara, Odisha,
India

व्यवहारपादचतुष्टयविमर्शः

Dr. Dayanidhi Mishra

सारांश

धर्मशास्त्रे आचार -व्यवहार -प्रायश्चित्तअध्यायेषु व्यवहारोऽध्यायस्य समाजे लोकानां हितसाधनाय आवश्यकता भवति। गुणकर्मानुसारेण क्षत्रियः प्रजापालनादीनि कर्माणि निर्दिष्टानि वर्तन्ते। स एव क्षत्रियः राजा भवितुमर्हति। राजा व्यवहारदर्शनार्थं व्यवहारस्यास्य पादचतुष्टयं व्यवह्रियते।

प्रस्तावना

वि उपसर्गात् अच् उपसर्गात् ह् धातोः घञ् प्रत्यये व्यवहारो निष्पद्यते। व्यवहार नाम अन्यविरोधेन स्वात्मसंबन्धितया कथनमिति याज्ञवल्क्यस्मृतौ मिताक्षराटीकायां दृश्यते। अत्र धर्मशास्त्रकारेण प्र प्रथमतया भगवता मनुना प्रतिपादितम्- "व्यवहारान् दिदृक्षस्तु ब्राह्मणैः सह पार्थिवः।" इति मनुवचनमाधारीकृत्यअ परवर्तिकालीनः शास्त्रकारयाज्ञवल्क्यः तथैवचनमुपस्थापयति। यथा-"व्यवहारान्नृपः पश्येद्विद्वद्भिर्ब्राह्मणैः सह।" अत्र विद्वद्भि शब्दस्य वेदधर्मशास्त्रव्याकरणाद्यभिज्ञब्राह्मणैः सह राजा व्यवहारं पश्येत्। अस्यैव व्यवहारदर्शनार्थं राजा एव प्रथमः योग्यो भवति। व्यवहारदर्शननिमित्तं राजा तामेव ब्राह्मणादियुक्तां सभां विनीतो भूत्वा प्रविशेत्। तत्र सभायां स्थितो वा दक्षिणपाणिमुदम्य विनितेन चापि अनुद्वेगकरेण वेशेन कार्यिणां नाम व्यवहारः। निरतानां कर्मचारीणां वादी-प्रतिवादीनां कार्याणि संपश्येत्। तान्येव कार्याणि व्यवहारपदनीति निगदितानि। अयं च व्यवहारस्य लक्षणं भगवता याज्ञवल्क्येन तस्य स्मृतौ प्रतिपादितम्- स्मृत्याचारव्यपेतेन मार्गेणाऽधर्षितः परैः। आवेदयति चद्राज्ञे व्यवहारपदं हि तत्। नारदेन व्यवहारस्यास्य लक्षणविषये इदं स्पष्टीकृतं यत्- विनानार्थेऽवसंदेहे हरणं हार उच्यते। ना संदेह हरणात् व्यवहार इति स्मृतः। अस्मिन् व्यवहारप्रसंगे नीलकण्ठभट्टेन स्वकीयस्य व्यवहारमयूखाख्यग्रन्थस्य प्रारम्भे व्यवहारस्य लक्षणं

Corresponding Author:

Dr. Dayanidhi Mishra

M.A & PH.D. in Dharmashastra
(Sanskrit), Lecture in
Dharmashastra at Sri Sri Ananta
Narayan Sanskrit, College,
Ayatpur, Kendrapara, Odisha,
India

प्रतिपादितम्-वुप्रतिपद्यमान नरान्तरगता ज्ञातधर्म
ज्ञापनानुकूलो व्यापारो नाम व्यवहारः। अयं च
व्यवहारः
अष्टादशभागेन भिद्यते। तत्र आदिस्मृतिकारेण
भगवता मनुना प्रतिपीदितम्-

तेषामाद्यमृणादानं निक्षेपोस्वामिविक्रयः।
संभूय च समुत्थानं दत्तस्यानपकर्म च।।
वेतनस्यैव चा दानं संविदश्च व्यतिक्रमः।
क्रयविक्रयानुशयो विवादस्वामिपालयोः।।
सीमाविवादधर्मश्च पारुष्ये दण्डवाचिके।
स्तेयं च साहसं चैव स्त्रीसंग्रहणमेव च।।
स्त्रीपुंधर्मो विभागश्च द्युतमाहवयएव च।
पदन्यष्टदशैतानि व्यवहारस्थिताविह।।

एवं प्रकारेण अष्टादशव्यवहारपदानि सन्ति। तस्यैव
व्यवहारपदस्य पादचतुष्टयो भवति। यथाह
महर्षियाज्ञवल्क्यः-

"चतुष्पाद्व्यवहारोऽयं विवादेषूपदर्शितः।"

ते यथा-क) भाषा, ख) उत्तरम्, ग) क्रिया, घ)
साध्यसिद्धिश्चेति।

क) भाषा-सैव भाषा भवति यदा वादि असमासेन
सरलया संदिग्धया स्थिरचित्तेन शुद्धेन यत् राजे
आवेदयति सा एव भाषा इति। भाषा, प्रतिज्ञा, पक्ष
इति नामान्तरम्। अस्याः भाषायाः लक्षणम्-

अर्थवद्धर्मसंयुक्तं परिपूर्णमनाकुलम्।
साध्यवद्वाचकपदंप्रकृतार्थानुबन्धि च।।
प्रसिद्धमविरुद्धं च निश्चितं साधनक्षमम्।
संक्षिप्तं निखिलार्थं
च देशकालाविरोधि च।।
वर्षर्तुमासपक्षाहोवेलादेशप्रदेशवत्।

स्थानवसथसाध्याख्याजात्याकारवयोयुतम्।।
साध्यप्रमाणसंख्यावदात्मप्रत्यर्थिनामवत्।
परात्मपूर्वजानेकाराजनामभिरङ्कितम्।।
क्षमालिङ्गात्मपीडावत्कथिताहर्त्तृदायकम्।

यदावेदयते राजे तद्भाषेत्यभिधीयते।।

अत्र पक्षवत्भाषासते इति पक्षाभासः।
पक्षाभासस्तु पञ्चविधः। यथा-
"अप्रसिद्धं निरावाधं निरर्थं निष्प्रयोजनम्।
असाध्यं वा विरुद्धं वा पक्षाभासं विवर्जयेत्।।"

अप्रसिद्धं नाम मदीयं शशविषाणं गृहीत्वा न
प्रयच्छति इत्यादि। निरावाधम् अस्मद्गृहदीपप्रकाशेन
अयं स्वगृहे व्यवहरति। निरर्थं नाम अभिधेयरहितं
कचटतप इत्यादि। निष्प्रयोजनं यथाअयं
देवदत्तोऽस्मद्गृहसंनिधौ सुखरमधीत इत्यादि।
असाध्यं यथा-अहं देवदत्तेन सभ्रुभङ्गमुपहसित।
विरुद्धमिति अहंमुक्तेन इत्यादि।
उत्तरम्-श्रुतो भाषार्थो येन प्रत्यर्थिनाऽसौश्रुतार्थः,
तस्योत्तरं पूर्वपक्षात् उत्तरत्र भवतीति उत्तरम्।
उत्तरस्य लक्षणविषये मिताक्षराटीकायां दृश्यते-

पक्षस्य व्यापकं सारमसंदिग्धमनाकुलम्।
अव्याख्यागम्यमित्येतदुत्तरं स्याच्चतुर्विधम्।।
उत्तरं चतुरविधम्-कात्यायनेन उक्तम्-
सत्यं मिथ्योत्तरं चैव प्रत्यवस्कन्दनं तथा।
पूर्वन्यायविधिश्चैवमुत्तरं स्याच्चतुर्विधम्।।

ग)-क्रिया-अर्थि प्रत्यर्थिनः कर्तृकअभियोगं तथा
प्रत्यभियोगं प्रमाणकर्तृ साक्षी, लेखं, भोगं, दिव्यं वा
प्रमाणप्रदर्शनपूर्वकं विचारं क्रिया इत्युच्यते।
कस्मिन् उत्तरे कस्य क्रियाअस्मिन्प्रसंगे उक्त-
सत्योत्तरे क्रिया नास्ति, मिथ्योत्तरे वादिनः
क्रिया, प्रत्यवस्कन्दने प्राङ्न्याये चप्रतिवादिनः क्रिया।

घ)-साध्यसिद्धिः-व्यवहारोऽयमन्तिमपादः। प्राङ्विवाकः
अभियोगं, अर्थिप्रत्यर्थिनःकार्यकलापं दर्शनादनन्तरं
यस्मिन् सिद्धान्ते उपनीतो भवति स साध्यसिद्धिरिति।

संदर्भग्रंथ सूची

1. याज्ञवल्क्यस्मृतौ मिताक्षराटीका, मनुस्मृतौ
मेधातिथि टीका, मन्वार्थमुक्तावली, प्रो.
ब्रजकिशोरस्वाङ्ग महोदयस्य राजधर्मपुस्तकम् ।